

Ifølge Veterinærdirektoratet er interessen for de nye opstalningsreformer stigende, og i dag regner man med – selv om tallene er lidt forskellige, afhængigt af hvor man indhenter dem – at ca. 10 pct. af de drægtige søer er løsgående i hele eller dele af drægtighedsperioden. Det siges dog også, at der er behov for videreudvikling af systemerne, idet der fortsat er problemer af både dyrevelfærdsmæssig, sundhedsmæssig og økonomisk art, og Stats Husdyrbrugsforsøg anvender i dag en del af de 6,5 mio. kr., som bruges i Sektion for Adfærd og Stressbiologi, til undersøgelse af søer, som bliver lukket ud af bokse og går løse mellem hinanden.

Der er altså problemer, som vi håber kan afhjælpes bl.a. af den rullende afprøvning under Landsudvalget for Svin og den rapport om, hvilke opdrætssystemer der opfylder kravene til svins velfærd, som Europa-Kommissionen skal forelægge senest den 1. oktober 1997.

Vi er enige i forslagsstillernes dyrevelfærdsbetragtninger, men vi er uenige med hensyn til, hvordan målet nås, og derfor afviser vi forslaget. Og da CD's ordfører, fru Sonja Albrink, ikke kan være til stede, skal jeg give meddelelse om, at CD tilslutter sig vores konklusion med nogenlunde de samme begrundelser.

Henning Urup (V):

Ved første øjekast ser dette beslutningsforslag om forbud mod fiksering af søer og gylter ganske tiltalende ud. Alle i dette Folketing mener vel, at en animalsk produktion i videst muligt omfang bør ske på dyrenes betingelser, men den betænksomme læser af beslutningsforslaget vil dog stille sig selv spørgsmålet, om et regulært forbud mod fiksering af søer og gylter vil få den tiltænkte effekt, nemlig at sikre dyrene et bedre liv.

Landbruget har med sit oplæg »Danske fødevarer frem til år 2000« lagt op til en integreret produktion, hvor bedre dyrevelfærd og -sundhed er et af de erklærede mål. Gennem de sidste 10 år er der gennemført utallige forsøg med løsgående søer, og jeg har personlig haft den glæde at stille stald og besætning til rådighed for et af disse forsøg, hvor søers adfærd og trivsel i et løsgående system er blevet registreret.

Forskning tager tid, og endnu er der ikke opfundet et ideelt system, der både sikrer dyrenes naturlige adfærdsmønster og trivsel i en flok løsgående søer og samtidig tager højde for, at der skal opbygges et hierarki. Men forsøgene fortsætter såvel indendørs som udendørs.

Beslutningsforslaget lægger op til, at såvel drægtige som diegivende søer skal være løsgående i store stier med rigelig halm og med mulighed for at kunne motionere. Det vil betyde indretning af langt større staldbygninger samt et stort manuelt arbejde med daglig renholdelse af stierne. Hertil kommer, at et sådant system indtil videre er forbundet med en større smågrisedødelighed, og alt i alt vil det blive en meget omkostningstung produktion, som vil bukke under i konkurrencen med vore udenlandske konkurrenter. Danske stalde vil herefter stå tomme, og arbejdspladser vil gå tabt, når produktionen ganske stille flytter til traditionelt indrettede stalde i udlandet. Venstre mener derfor, at beslutningsforslaget er et negativt og upædagogisk anslag mod det engagement i bedre dyrevelfærd, landbruget allerede nu udviser af egen fri vilje.

Yderligere forskning i opstalningsformer og fodringsteknik er ligeledes påkrævet for at sikre, at dyrenes trivsel i et løsgående staldsystem bliver bedre end de eksisterende indretninger. Danmark er med i det indre marked i EU, og derfor finder Venstre det hensigtsmæssigt i stedet at opfordre landbrugsministeren til at tage initiativ til at iværksætte programmer til forbedring af dyrevelfærd i EU som helhed. Det vil kunne løse problemet og ikke blot flytte det.

Af de nævnte grunde kan Venstre altså ikke støtte beslutningsforslaget.

Henriette Kjær (KF):

Da mit partis ordfører, hr. John Vinther, er forhindret i at være til stede under denne førstebehandling, skal jeg blot meddele, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Selvfølgerlig skal man generelt arbejde for større dyrevelfærd og herunder altså også grises velfærd; men det kan næppe gøres på den måde, SF her lægger op til. Eksempelvis fremgår det af beslutningsforslaget, at søer både i fare- og diegivningsperioden skal huses under forhold, der tillader ubesværet bevægelse. Men når man fikserer søerne i disse situationer, er det jo for at undgå, at de tramper smågrisene ihjel, og her har fiksering altså et humanitært formål. Pointen med dette lille eksempel er at illustrere, at selv om beslutningsforslaget ved første øjekast forekommer meget sympatisk – det medgiver vi – er problemstillingen nok ikke helt så sort-hvid, som SF lægger op til.